

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

Braulio Amezaga, James Cleveland, Lark A. Ford, Emme Lopez, Wesley Richardson, Daniel Saenz & Joseph A. Zorek

3. The role of simulation in developing communication and gestural skills in medical students. Annamaria Bagnasco, Nicola Pagnucci, Angela Tolotti, Francesca Rosa, Giancarlo Torre & Loredana Sasso

ВПЛИВ СИМУЛЯЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ НА ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЕФЕКТИВНОЇ СПІВПРАЦІ ТА ЕМПАТІЇ

Кучерява В.А., Смандич В.С., Мандрик О.Є., Сажин С.І.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Сучасна медична освіта спрямована не лише на формування високого рівня професійних знань та практичних навичок, але й на розвиток комунікативних компетенцій, співпраці в команді та емпатії — якостей, що є основою якісного медичного обслуговування. Одним із найефективніших підходів до інтеграції цих компонентів у навчальний процес є симуляційна медицина. Завдяки можливості моделювати реальні клінічні ситуації, симуляції забезпечують безпечне середовище для відпрацювання професійних дій, взаємодії з пацієнтами та колегами, що сприяє формуванню необхідних міжособистісних якостей.

Актуальність цього дослідження зумовлена потребою сучасної медицини у фахівцях, які не лише володіють професійними знаннями, але і здатні ефективно працювати в команді та виявляти емпатію до пацієнтів. У роботі розглянуто вплив симуляційного навчання на розвиток цих важливих навичок, а також обґрунтовано необхідність його активного впровадження в освітні програми.

Основна частина. Симуляційна медицина є ефективним підходом до інтеграції практичних і комунікативних навичок у навчальний процес медичних фахівців. У цій частині роботи розглянуто ключові аспекти впливу симуляційного навчання на розвиток навичок співпраці та емпатії.

По-перше, симуляції створюють реалістичне середовище, де студенти можуть взаємодіяти між собою, працюючи в команді над вирішенням клінічних завдань. Виконання таких сценаріїв стимулює майбутніх лікарів до ефективного розподілу ролей, встановлення чіткої комунікації, обговорення рішень та спільного прийняття відповідальності. Наприклад, при розгляді ситуацій надання екстреної допомоги, робота в команді дає змогу розвивати навички координованої взаємодії, що є ключовим у медичній практиці.

По-друге, симуляційне навчання сприяє розвитку емпатії. Використання стандартизованих пацієнтів, які імітують реальні клінічні випадки, дає можливість студентам відпрацьовувати навички слухання, розуміння емоційного стану пацієнта та відповідного реагування. Це допомагає сформувати в майбутніх медичних працівників чутливість до потреб пацієнта, що підвищує рівень довіри в системі «лікар-пацієнт».

Результати. Під час проведеного дослідження було встановлено, що студенти, які брали участь у симуляційних тренінгах, демонструють значно вищий рівень емпатії та здатності до співпраці порівняно з тими, хто навчався лише за теоретичними методиками. Крім того, симуляційна медицина сприяє зменшенню рівня тривоги в студентів, що покращує їхню готовність до реальної практики.

Висновки. Симуляційна медицина є потужним інструментом для підготовки сучасних медичних фахівців, оскільки поєднує можливість відпрацювання професійних навичок із розвитком комунікативних та емоційних компетенцій. Проведене дослідження підтвердило, що використання симуляційних методик значно сприяє підвищенню рівня співпраці між студентами, вдосконаленню командної роботи та формуванню емпатії до пацієнтів.

Висока реалістичність навчального процесу в умовах симуляцій дає змогу створити безпечне середовище для розвитку цих навичок, що є критично важливим у медичній практиці. Результати роботи підкреслюють необхідність активного впровадження симуляційного навчання в освітні програми медичних закладів, особливо з акцентом на формування «м'яких» навичок, які відіграють важливу роль у забезпеченні якісної медичної допомоги.

Отже, симуляційна медицина не лише вдосконалює професійні компетенції, але й формує нове покоління лікарів, готових до ефективної взаємодії з пацієнтами та колегами, що сприяє розвитку сучасної медицини загалом.

Список використаних джерел:

1. Березка О. В., Куценко О. І. Використання симуляційного навчання в підготовці майбутніх лікарів // *Медична освіта*. — 2018. — № 2. — С. 12–18.
2. Галаган В. О., Коваленко О. П. Роль симуляційного навчання у формуванні професійних компетенцій лікарів // *Вісник проблем біології і медицини*. — 2019. — Т. 1, № 1. — С. 70–75.
3. Gaba D. M. The future vision of simulation in health care // *Quality and Safety in Health Care*. — 2004. — Т. 13, № 1. — С. 2–10.

4. Motola I., Devine L. A., Chung H. S., Sullivan J. E., Issenberg S. B. Simulation in healthcare education: a best evidence practical guide. AMEE Guide No. 82 // *Medical Teacher*. — 2013. — Т. 35, № 10. — С. e1511–e1530.
5. Романюк А. М., Савчук О. В. Використання симуляційних технологій у навчанні лікарів-інтернів // *Сучасні проблеми медицини*. — 2020. — № 3. — С. 45–49.

**ВИЗНАЧЕННЯ КОНКРЕТНИХ ВИПАДКІВ, КОЛИ НАВИЧКИ,
ОТРИМАНІ ЧЕРЕЗ СИМУЛЯЦІЮ, БУЛИ УСПІШНО
ВИКОРИСТАНІ В РЕАЛЬНИХ МЕДИЧНИХ СИТУАЦІЯХ.**
Кушнір М.В., Буряк О.Г., Марусик У.І., Сажин С.І., Смандич В.С.
Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Симуляційне навчання стало важливою частиною медичної освіти та професійної підготовки лікарів, особливо під час надання екстреної медичної допомоги, коли навіть незначна помилка може коштувати життя пацієнта. Воно дає змогу медикам удосконалювати практичні навички в умовах, які максимально наближені до реальних, і значно покращує їхню здатність ухвалювати швидкі та ефективні рішення в надзвичайних ситуаціях.

Дослідження показують, що лікарі, які проходили симуляційне навчання, вміють швидше реагувати на кризові ситуації та швидко запобігати їхній появі, у порівнянні з тими, хто навчався виключно в традиційних умовах.

Далі розглянемо реальні випадки, коли навички, отримані за допомогою симуляції, дали змогу врятувати життя та уникнути ускладнень.

Випадок 1: у відділенні інтенсивної терапії новонароджених (NICU) у лікарні Бостона відбулося народження дитини з гострою дихальною недостатністю. Немовля не дихало самостійно, пульс був нижче 60 ударів за хвилину.

Як допомогли навички симуляційного навчання: команда медиків, яка раніше проходила симуляційні тренування з реанімації новонароджених (Neonatal Resuscitation Program, NRP), швидко застосувала необхідні дії: вентиляцію легень мішком Амбу, непрямий масаж серця та введення адреналіну. Завдяки правильному алгоритму та злагодженості дій вдалося стабілізувати дитину без серйозних наслідків для здоров'я.